

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRĪS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventispiļs ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no p.kst. 9—15
Numurs maksā 15 kap.

№ 20 (1909)

Plektdien, 1957. g. 15. februāri

13. gads

Vairāk vērības komunistu mācībām

Mūsu galvenais uzdevums komunisma celtniecībā pašreiz ir panākt un aizsteigties priekšā rūpnieciski visattīstītākām valstīm produkcijas ražošanā uz vienu iedzīvotāju. Lai veiktu šo svarīgo uzdevumu, mums nepieciešamas ekonomiskās zināšanas, prasme pareizi plānot, kāpināt darba ražīgumu un pazemināt produkcijas pašizmaksu kā rūpniecībā, tā lauksaimniecībā. Tādēļ arī PSKP CK lielu uzmanību veltī tam, lai politiskās izglītības tīklā, kur mācās komunisti, komjaunieši un bezpartejiskais aktīvs, tiktu plaši izstudēti kā rūpniecības, tā lauksaimniecības jautājumi.

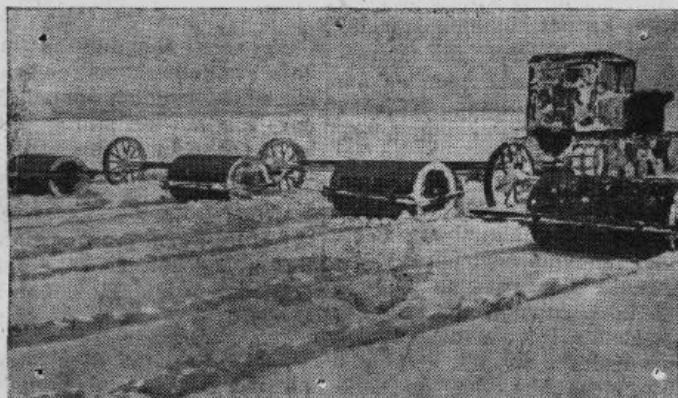
Nav iespējams lietpratīgi vadīt kolchozu, ja neprot pareizi plānot, redzēt kolchoza tuvākās un tālākās perspektīvas, izmantot visas rezerves. Izstudēt šos un vēl citus lauksaimniecības ekonomikas jautājumus, iemācīties pareizi organizēt kolchozu saimniecību, tādu uzdevumu ir spraudusi arī tie 29 lauksaimniecības ekonomikas jautājumus studējošie pulciņi, kas noorganizēti mūsu rajona kolchozos un pie MTS.

Sekmīgi politpulciņu darbs norit kolchozos „Traktorists” (propagandists b. Mileiko), „Cīņa” (propagandists b. Rubulis), Staļina vārdā nosauktajā (propagandists b. Surgots) u. c.

Bet vēl ir daudz tādu kolchozu, kur politpulciņos nodarbības notiek reti, neregulāri un zemā līmenī. Apsīcis rudenī labi iesāktais lauksaimniecības ekonomikas jautājumu studēšanas semināra darbs pie Kabiles MTS, tāpat kolchozos „Uzvaras karogs” un Kārļa Marksa vārdā nosauktajā. Vēl vienmēr nedarbojas politpulciņš kolchozā „Komunars” (propagandists b. Liepa).

Arī rajona rūpniecības uzņēmumu kolektīvos šini mācību gadā ir uzsākta ekonomikas jautājumu studēšana. Politpulciņā pie rajona rūpkombināta izstudētas vairākas aktualas temas par darba ražīguma kāpināšanas iespējām, par ražošanas plānošanu un citas. Pēc katras temas izraisās dzīvas pārrunas un slēdzieni par to, kādi trūkumi novērsami vienā vai otrā ražošanas iecirknī. Politpulciņos pie ATK № 7, Kuldīgas tūku fabrikā un finieru fabrikā „Vulkans” arī studē rūpnieciskās ražošanas ekonomiku. Šo pulciņu darbs būtu vēl labāks, ja temu sagatavošanā būtu iesaistīti visi inženiertehniskie darbinieki.

Kadru apmācīšanai ekonomiskajās zināšanās partija un valdība veltī izcilu vērību. Un ne ar ko nav attaisnojama atsevišķu partijas pirmorganizāciju paviršība mācību organizēšanā. Tas jāņem vērā partijas pirmorganizācijām Kabiles MTS, kolchozā „Uzvaras karogs” un citām, kur mācību darbs apsīcis. Jāpanāk, lai mācības notiktu regulāri, visi pulciņu dalībnieki tām labi sagatavotos.

Aktjubinskas apgabals. Novorosijskas MTS mehanizatori ar speciāliem veltniem veic sniega pievešanu Čruščova vārdā nosauktajā „Iskra” un citos kolchozos. Pēc šādas pievešanas vējš sniegu nevar nopūst un pavasarī augsne saglabāsies vajadzīgais mitrums.

Attēlā: Novorosijskas MTS mehanizatori pieveļ sniegu kolchoza „Iskra” laukos.

Kūdra lauku mēslošanai

Lauksaimniecības arteļa „Padomju Latvija” laudis šogad uz laukiem nolēmuši izvest 3000 tonnas kūdras, kura ar buldozera palīdzību sātumta vienuviet. Mēneša sākumā traktorists Imants Ķinis ar traktoru DT-54, kam piekabē pašu traktoristu izgatavotās slēpes, uzsāka kūdras izvešanu. Kūdru iekrauj un izkrauj kolchoznieki Ansis Āboliņš, Ojars Skukis, Kate Saliņa un citi. Vedot pārmaiņus ar divām traktora slēpēm, dienā

izveda līdz 50 tonnām kūdras. Pavisam izvests vairāk nekā 350 tonnas vērtīgā mēslojuma.

Bez tam uz laukiem vēl izvests 500 tonnas kūtsmēslu. Cukurbiešu stādīšanai paredzētos laukus kolchoznieki nolēmuši mēslot ar kūdras — kūtsmēslu kompostu. Pie lopu novietnes „Vilgales” jau sagatavots 300 tonnas komposta, bet pie „Ozoliem” vēl sagatavos 800 tonnas komposta. Pašreiz tur pieved kūdras.

Z. Smilga

Jauna tehnika

No gada gadā finieru fabrika „Vulkans” saņem daudz jaunu mašīnu.

Pašreiz galdnieku cechā ir redzami 2 jauni elektrokari, kas tagad pilnīgi atvieto cilvēku roku darbaspēku pie bloku pārtransportēšanas. Tos fabrika saņēma šā gada janvarī.

Ja pagājušajā gadā fabrikas strādnieki mežā sagarināja kokmateriālus ar parastiem zāģiem, tad tagad viņi saņemmuši jaunu pārvietojamo elektrostaciju, kas reizē dod strāvu elektrozāģiem un apgaismo sagarināšanas laukumu.

A. Siliņš

Izved kokmateriālus

Lauksaimniecības arteļa „Latvijas strēlnieks” kolchoznieki kokmateriālu izvešanā iesaistījušies ar 5 pajūgiem. Vedēji bb. Liepiņš, Tēvainis, Neimanis un citi, neskatoties

uz sliktajiem ceļiem apstākļiem, dienā izved 15—20 kbm kokmateriālu. No līgumā paredzētā daudzuma kolchoznieki jau izveduši 90 kbm kokmateriālu.

M. Roga

Ceļojošo karodziņu neatdos

Kad Arvids Pirtnieks pirms 5 gadiem sāka strādāt rajona rūpniecības kombinātā, kalēju brigādē bija tikai 2—3 cilvēki. Auga un paplašinājās Rūpniecības kombināta uzņēmumi, pieauga arī vajadzība pēc kalēju darba. Un, lūk, šodien b. Pirtnieka vadītajā kalēju brigādē strādā jau 9 cilvēki. Ja brigade 1956. gada darba uzdevumu izpildīja par 235 procentiem un ar LKP rajona komitejas biroja un rajona Darbajaužu deputātu padomes izpildkomitejas lēmumu saņēma ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona rūpkombināta brigadei”, tad šeit savu ieguldījumu devis katrs no šiem 9 cilvēkiem.

— Kurš labākais? — domīgi pārjautā b. Pirtnieks. — To nemaz nevar pasacīt. Katrs ir savā vietā un katrs savu uzdevumu veic labi.

Tiesa. Tikpat labi to var sacīt par metinātāju b. Bazgu, kalēju b. Klāsonu, atslēdznieku b. Jubertu, uzstījēmontētāju b. Docenko, kā arī par uzstījēju b. Jegeru, urbēju b. Lināju un citiem. Nesen brigādē sāka strādāt komjauniešis b. Štals. Taču arī viņš

jau apguvis veicamo darbu un strādā labi. Brigades veiksmi nodrošinājis tas, ka b. Pirtnieks pratis izveidot kaut arī nelielu, tomēr biedrisku, draudzīgu un darbīgu kolektīvu.

Pašlaik katrs no brigades dalībniekiem cenšas panākt, lai gada I ceturksnī darba rezultāti būtu tādi, kas dotu iespēju arī turpmāk paturēt ceļojošo sarkano karodziņu. Un šķiet, ka tas arī izdosies. Janvara uzdevumu brigāde veikusi par 203 procentiem, vairāk nekā divkārtīgi izpildīts februāra I dekades plāns.

— Pašlaik mūsu uzdevums, — stāsta b. Pirtnieks, — palīdzēt labi sagatavot Rūpniecības kombināta uzņēmumus jaunajai sezonai.

Ievērojamas pārmaiņas jaunajā sezonā būs ķieģeļniecās un vēl dažos uzņēmumos. Šeit uzstāda tehniku, kas dos iespēju paātrināt darba tempus, uzlabot ražošanu kvalitāti, atvieglot cilvēku roku darbu. Tādēļ daudz dažādu detaļu jāapstrādā arī kalēju brigādē. Un jāsaprata, ka darba apstākļi tai nav diezgan labie. Telpas drēgnas, darba rīki samērā primitīvi. Tomēr

brigades laudis meklē jaunas iespējas dažādu darba procesu atvieglošanai, paātrināšanai.

Nomesta gandrīz vai lūžņos stāvēja veca kārniņu prese. Ilgi tā nedeķa mieru kalēju brigades laudim.

— Lūk, mums dzelzs jācērt ar rokas cirtni, — domāja brigades vīri. — Diez, vai nevarētu kaut kā ar šo presi?...

Un vienā dienā prese atradās kalvē. Vakaros pēc darba ap to rosījās vīri. Tai piemontēja šķēres un vēl dažas ierīces. Un tagad metala griešana vairs nesagādā nekādas grūtības, darba process paātrinājies daudzkārtīgi.

Tagad brigades laudis paši var locīt dažādās formās metalu, izspiest seškantīgu uzgriežņu ārējo formu, izgatavot paplākšņus un veikt daudz citu darbu, kas agrāk vai nu pavisam nebija iespējami, vai arī sagādāja lielas grūtības.

— Arī kalvē var strādāt radoši, — smaida b. Pirtnieks.

Lūk, šāda radoša pieeja darbam liek cerēt, ka brigade paturēs ceļojošo sarkano karodziņu arī nākamajā ceturksnī.

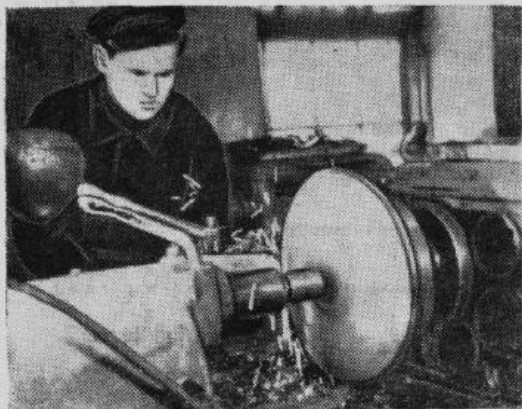
V. Kļava

PĀRSKATS

par gaļas ieguvu
rajona kolchozos laikā no
1956. gada 1. X līdz
1957. gada 1. II

Kolchozs	iegūta gaļa uz 100 ha izm. zemes cēl.	iegūta cūkgaļa uz 100 ha izm. zemes cēl.
„Grauds”	20,4	7,9
„Cīņa”	19,3	16,0
Kārļa Marksa v. n.	16,1	20,4
„Imanta”	16,1	16,0
„Traktorists”	15,7	11,4
Micūrina v. n.	14,2	13,6
(Edoles c.)		
„Latvijas strēlnieks”	13,8	13,5
„Spars”	13,4	12,0
Lisenko v. n.	13,1	12,1
Leņina v. n.	11,4	11,1
Raiņa v. n.	11,2	4,1
„Brīvais ceļš”	10,2	3,0
„Komunars”	10,1	9,8
„Aktivists”	10,0	12,1
Ždanova v. n.	9,5	8,2
„Padomju Latvija”	9,1	6,4
„Sarkanā zvaigzne”	8,6	7,7
Micūrinav. n.	8,2	9,1
„Jaunā gvarde”	8,1	2,9
„Brīvība”	8,0	5,9
Staļina v. n.	7,7	5,4
„Sarkanais karogs”	6,8	4,1
„Leņina ceļš”	6,7	8,2
„Kopdarbība”	6,6	4,1
„Uzvara”	6,5	6,2
Molotova v. n.	5,5	4,5
„Komunisma ceļš”	5,5	1,9
„Uzvaras karogs”	5,1	3,7
„Abava”	5,0	4,0
„Proletarietis”	4,3	1,3
„Boļševiks”	4,2	4,2
„Socialisma ceļš”	3,5	1,8

PIE KABILES MTS TRAKTORU REMONTĒTĀJIEM

Attēla: virpotājs - racionalizators Vilis Bensons pēc paša ierosinājuma uzasina uz virpas disku ecēšu diskus.

— Ko nu par kabilniekiem, tie jau traktoros remontē vēl sējas laikā, — tā iepriekšējos gados nereti dzirdēja runājam par Kables MTS traktoru remontētājiem.

Tiešām, ar traktoru un lauksaimniecības mašīnu remontu agrākos gados neveicās, remonts, kā saka, vilkās astē. Vēl pagājušajā ziemā bija parasta šāda parādība:

— Kurš brauks līdzī pēc rezerves daļām, — dažreiz aicināja darbnīcas vadītājs.

— Es, es! — vairākas balsis atsaucās no viena stūra.

— Mēs arī esam ar mieru, — nosviežot atslēgas, sauca citi. Dažs pat pa istam apskatās, ja netika līdzī.

Pavisam cita aina pašreiz. Gadās, ka arī tagad vajag kādu spēcīgāku viru no remontdarbnīcas „piesviest” iekrāvējiem. Taču tagad tā ir liela problēma.

— Savu darbu nevaru ne uz brīža atstāt, — dzird atrunājamies.

Kāpēc tā? Lieta pavisam vienkārša. Iepriekšējos gados parasti trūka rezerves daļu,

Attēla: atslēdznieks Alfons Daugavietis izvirpo traktora HTZ-7 kiani.

remonts „kliboja”, traktoristi dienām garlaikojās, mēnesī ar grūtībām salasīja pāris simtus rubļu algas. Turpretī šoziem darbi pavisam savādāk sokas; remontnieki mēnesī izpelnā trīs četras reizes vairāk, katram vienmēr zināms savs uzdevums. Rezerves daļas, kaut ar grūtībām, sagādāja jau pagājušā gada vasarā, rudenī.

— Mūsu remontnieku kolektīvs diendienā cenšas, lai traktorus un piekabes inventāru sakārtotu šajā mēnesī, — saka MTS direktors b. Staško. — Ja pērn mums bija 44 traktori, tad šoziem tajās pašās telpās jāremontē vairāk nekā 50 traktori.

— Pagājušā gada pēdējā ceturksnā uzdevumu krietni pārsniedzām, — paskaidro remont-

darbnīcas vadītājs b. Anspoks. — 17 traktoru vietā izremontējam 22. Pašreiz esam sakārtotojūšdarbam 35 traktorus, bet atlikušos desmit izremontēsim tuvākajā laikā.

Ne sliktāk darbs veicas arī lauksaimniecības mašīnu remontētājiem. Darbam sagatavoti 25 arkli, 23 kultivatori, 9 sējmašīnas, 2 kombaini. Kur slēpjas panākumu atslēga?

Jāsaka, ka lieli nopelni remontdarbu ātrākai veikšanai ir jaunajam mehāniskās darbnīcas vadītājam b. Anspokam. Ar viņa iniciatīvu izdarīti vairāki pārkārtojumi darba uzlabošanai. Minēsim kaut vai uzlaboto skrūvju izgatavošanu, kāpurķēžu traktoru spriegotāju atspēru izņemšanu, balansieru blīvredzenu apstrādāšanu, kuras agrāk izgatavoja no jauna. Arī virpotāja b. Bensona racionalizācijas priekšlikums sekmīgi ieviests praksē un sevi attaisnojis. Pēc šī priekšlikuma disku ecēšu diskus neasina vis vairs ar smirgeli, bet uz virpas. Līdz ar to darbu var paveikt 3—4 reizes ātrāk, turklāt daudz precīzāk.

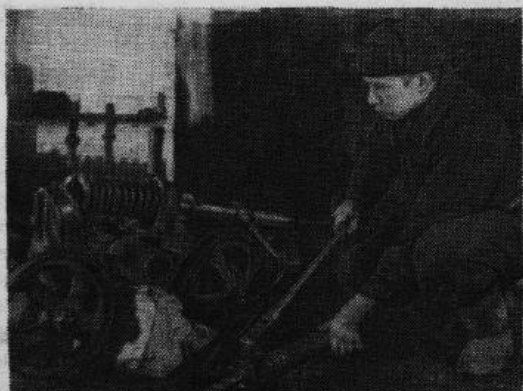
Pēc Kuldīgas MTS parauga ierīkoja atsevišķu instrumentu noliktavu. Tagad par visiem instrumentiem un darbarīkiem atbild b. Delle, kurš tos izsniedz ar numuru, vai parakstu un pats arī uzasina.

Remonti noris pēc stingri ievērotas mezgļu metodes. Tā atsevišķi sadalās sānu pārvažu, ritošo daļu, ātrumkārbu, dzinēju montaža un izjaukšana ar apakšgrupu — virzuļu un motoru galvu remonts, dizeldzinēju degvielu aparaturas, radiatoru un gaisa filtru mezgli. Tādā veidā darbs rit bez traucējumiem un ritmiski, jo katram zināms savs uzdevums. Traktoristi parasti veic tikai traktoru montažu un demontažu. Visus pārējos darbus izpilda kvalificēti meistari.

— Ievērojami uzlabojusies

Attēla: traktoruritošās daļas montaža.

Alberts Ansfelds ar hidraulisko cilindru un pārnēsājamo spiedi MO-5012 ieliek balansiera atspēri.

darba disciplina, — saka MTS direktors b. Staško. — Arī tas veicina panākumus. Piemēram, virpotājs Petrovs agrāk parasti bija ļoti izvēlīgs darbos, atsacījās no zemākas kategorijas darba. Taču mašīnu un traktoru stacijā nav iespējama šāda „izvēle”, jo jādara tas, kas visvairāk nepieciešams un steidzīgāks. Tagad līdzīgi gadījumi vairs neatkārtojas.

Grūti ir nosaukt visu čaklo remontnieku vārdus — tādu ir daudz. Kalējs Sauša izpilda dienas uzdevumu pat līdz 200 procentiem. Metinātājs Štrauss arī ap 200 procentiem veic uzdevumu, no viņa neatpaliek atslēdznieks Daugavietis, virpotājs Bensons. Teicami savus pienākumus veic Arvids Zalums, Arvids Krūmiņš, Kārlis Vītols, Fricis Druvaskalns, Jānis Vilerts, Eduards Raģis un daudzi citi. Mechanizators Ciesnieks pat apguvis atslēdznieka prasmi. Gada beigās centīgākiem remontniekiem izsniedza premijas vien ap 2000 rubļu, tai

Attēla: kalējs Ernests Sauša ar pneimatisko āmuru izgatavo bandažu traktora DT-54 vadruļiem.

skaitā virpotājam - racionalizatoram b. Bensonam — 400 rubļu.

Pašreiz līdztekus remontam kalējs Zaķis, uzsitējs Ponižniks un elektrometinātājs Kretulis izgatavo mēslojumu izvešanai nepieciešamās slēpes, pārkārto virvas vedēja cisternu uz slēpēm, lai varētu izmantot traktoru. Paredzēts kolchozā „Brīvība” uzcelt mēslojuma iekraušanas estakadi. Organiskā mēslojuma iekraušanai pirmo reizi izmēģinās iekraujamās lāpstas. MTS galvenais inženieris un darbnīcas vadītājs pieredzes apmaiņai brauks uz Jelgavas mašīnu un traktoru staciju, kur iepazīsies ar mechanizēto kūtmēsli izvešanu.

R. Līdumnieks

MUMS RAKSTA

Cik ilgi tas turpināsies?

Visa mūsu Lielā Dzimtene gatavojas svarīgam un patīkamam notikumam — jaunatnes festivalam. Arī daudzi Kuldīgas rajona pašdarbības kolektīvi mācās jaunas dejas, dziesmas. Tikai, diemžēl, šāda rosme nav vērojama Kuldīgas 1. vidusskolā.

Pirms trīs gadiem Kuldīgas vidusskolas koris bija labākais rajonā, bet tagad... tā darbs tā noslidējis, ka, pusgadu mācoties, tas nav spējīgs nodziedāt nevienu dziesmu. Kāpēc tā? Ne jau tāpēc, ka skolā būtu maz audzēkņu ar labām balsīm. Vēl nesaņemamāk ir tas, ka nonācis tik tālu, ka mēģinājumu laikā skolotājiem jāstāv ar dzie-

dātāju sarakstu rokās pie durvīm un jāgādā, lai jaunieši „nenozustu”.

Pirms diviem gadiem vidusskolā darbojās zēnu un meiteņu ansamblis un jāsaka, ka guva labus panākumus — sekmīgi sniedza pašdarbības vakarus Kuldīgā, Alsungā un citur. Bet tagad arī šeit iestāties pagurums. Meiteņu ansamblis, kas sastāv no apmēram 20 dziedātājiem, pusgada laikā spēja iemācīties tikai 5 dziesmas, bet zēnu — tikai 3. Cik ilgi vēl tā turpināsies un kad Kuldīgas 1. vidusskolā koris sāks gatavoties festivalam?

Koristu grupa

Aizsprosti Skolas ielā

Skolas ielā, tāpat kā citās, notiek dzīva satiksme. Bet šeit kā gājējus, tā braucējus traucē Remontu un celtniecības kantora novietotie būvmateriāli, pie tam vēl nekārtīgi nokrauti. Rītos un pēcpusdienās šeit iet skolnieki, dažs no

tiem kāpj uz būvmateriālu grēdām un ātri var notikt nelaimes gadījumi. Vai tiešām Remontu un celtniecības kantori nepieciešams ielu pārvērst par būvmateriālu laukumu?

A. Luneckis

Vai to nevarētu novērst?

Katru svētdienu kinoteātrī „Komjaunietis” pulksten 15 notiek bērnu seansi. Pulksten 13 bērni jau sāk pulcēties pie kinoteātra, trokšņojot, skraidot un grūstoties gan pa kinoteātra ieejas kāpnēm, gan

pa ielu, bet lielākie mēdz mazākos krietni „iebukņīt”. Arī pie kases bieži notiek grūtīšanās un pat izkaušanās. Kā to novērst, par to pirmkārt jāpadomā bērnu vecākiem un arī rajona skolu vadībām.

V. Zieds

Krūmiņš rīkojas

Šā gada 2. janvārī no rajona slimnīcas onkoloģiskās nodaļas šoferim b. Krūmiņam ar ātrās palīdzības automašīnu bija jāaizved uz Piltēni 67 gadus vecā slimniece Irma Kāposta. Kā zināms, Piltene ir netālu no Ventpils, taču b. Krūmiņš nebrauca vis pa Ventpils ceļu, bet gan pretējā virzienā — uz Rendu. Tur viņš automašīnā iesēdināja savu simpatiju — Āriju Pelmani un tad pa lauku ceļiem uzņēma kursu uz Piltēni. Taču tas, kādi pašreiz ir lauku ceļi, nevienam nav noslēpums. Automašīnu tā kratīja un svaidīja, ka pat slimnieces pavadoni bb. Bērziņš un Mazais bija nobažījušies par savām dzīvībām, nerunājot nemaz par slimnieci, kas gulēja uz nestuvēm.

24. janvārī šoferim b. Krūmiņam bija jābrauc uz Rīgu. Arī tad viņš neaizmīrsa piebraukt pie Ārijas un papņemt to līdzī. Atpakaļceļā viņš to neatstāja Rendā, bet atveda uz Kuldīgu un tad iesēdināja slimnīcas „Moskvičā” un pulksten 1.30 naktī aizbrauca atpakaļ uz Rendu.

Vēl jāsaka, ka šoferis b. Krūmiņš bieži neievēro darba disciplīnu.

5. februāra naktī dežurējošā ārsta kabinetā atskanēja

spalgs telefona zvans. Zvanīja no Alsungas par smagu saslimšanas gadījumu. Bija jāizdara operācija, un steidzīgi izsauca ķirurgu un ginekologu. Ārsti bb. Vātere un Lubāns dažās minūtēs bija sagatavojušies braukšanai un ar nepacietību gaidīja sanitāro automašīnu. Kā par nelaimi atkal dežurēja Krūmiņš. Ātri steidzās laiks, bet mašīna nebrauca. Tad biedrs Krūmiņš zvanīja un solīja piebraukt ar „Moskviču”. Par cik bija iespējams, ka slimnieks jāved uz slimnīcu, tad ārsti viņa priekšlikumam nepiekrita.

Nepacietīgā gaidīšanā pagāja stunda, iekams piebrauca sanitārā automašīna, un kā par brīnumu pie stūres sēdēja nevis dežurējošais šoferis b. Krūmiņš, bet cits.

Tanī naktī vairākas reizes arī citur izsauca ātro palīdzību, taču dežurējošais šoferis b. Krūmiņš bija kā ūdenī iekritis.

Šādu gadījumu ar ātrās palīdzības šoferi b. Krūmiņu ir daudz.

Mēs, medicīnas darbinieki, par šādu Krūmiņa rīcību esam sašutuši un domājam, ka tādām cilvēkam nevar uzticēt ātrās palīdzības automašīnas šofera pienākumus.

Medicīnas darbinieki

PRETĪ FESTIVALAM

Attēls: koši mirdz pulciņu vadītāju Zigrīdas Āboliņas un Ausmas Kleinbergas apsietie sarkanie kaklausti uz jauno ģeņiniešu krūtīm.

Daudz spraiguma un darba rosmes pionieri vienības darbā izraisa gatavošanās festivalam. Lai tā gatavošanās iesaistītu visus pionierus, mūsu pionieru vienības padome nolēma savu darbu plānot tā, lai visi pasākumi būtu saistīti ar gatavošanos festivalam.

Pirms nedaudz dienām organizēja vienības sanāksmi: „Pretī festivalam”, kas reizē bija konkurss par labāko deklamētāju, pasaku stāstītāju. Gatavojoties šai sanāksmei, vispirms noorganizējām konkursus pulciņos. Noslaidrojām labākos deklamētājus un

izlēmām, ar kuriem dramatizējumiem vai pasakām pulciņi piedalīsies vienības sanāksmē.

Vienības sanāksmē bija gatavojušies visi pulciņi, bet sevišķi rūpīgi 8 skolēni, kurus uzņēma jauno pionieru rindās. Atbildot uz pionieru devīzi, viņu atbildes „Vienmēr gatavs” skanēja tik patiesi un apņēmīgi, ka gribas ticēt, ka šie pionieri nekad neaizmirsīs solījumu.

Pēc svinīgās pionieru uzņemšanas sākās konkurssam vērtīgie priekšnesumi. Labākās deklamētājas nosaukumu un balvu ieguva Vija Žuriņa par

A. Sakses dzejoli „Brīvā Latvija”, Alda Trubina — par dzejoli „Utro moroznoje”, Māra Lielnora — par dzejoli „Dārznieks un kalējs” un citi. Patīkamu pārsteigumu sagādāja maska „Kaķis” — Māriete Freiborna, kas deklamēja dzejoli „Runča vēstule”.

Labākās pasakas stāstītājas nosaukumu un balvu ieguva Vija Žuriņa par latviešu tautas pasaku „Bišu gans”. Interesantas maskas bija pagatavojuši 5. b klases pionieri pasakas „Kā kungs kumeļu perēja” dramatizējumam un 5. a klases pionieri pasakas „Lapsa un vilks” dramatizējumam.

Gatavojoties festivalam, šinī mācību ceturksnī pionieru vienības padome nolēma, ka katrs pulciņš pagatavos divus dažādu padomju republiku karodziņus un uzsāks sarakstīšanos ar attiecīgo republiku pionieriem. 4. a klases pionieri jau aizsūtījuši vēstules Azerbaidžanas un Armēnijas pionieriem. 3. a klases pionieri uzsākuši sarakstīšanos ar Tadžikijas un Turkmēnijas pionieriem.

J. Liepiņš,
Kuldīgas 1 vidusskolas vec. pionieru vadītājs

Absolventu vakars

9. februāra vakarā uz Kuldīgas 1. vidusskolu steidzās skolēni un arī viesi — bijušie skolas audzēkņi — absolventi. Kad sanākušie sapulcējušies zālē, skolas direktors b. Jostsons skolas kolektīva vārdā apsveic bijušos audzēkņus un novēl tiem vēl labākas sekmes turpmākajā darbā un mācībās.

No absolventiem pirmā runā Latvijas Valsts universitātes bioloģijas fakultātes pirmā kursa studente Strēlniece. Viņa pastāsta par mācībām, mācīniecisko pašdarbību, iestāju

pārbaudījumiem un par to, ko šī fakultāte sagatavo.

Par mācībām ķīmijas fakultatē pastāsta pirmā kursa studente Bumbule. Ar mehānikas fakultātes dzīvi klātosos iepazīstina otrā kursa students Juris Jostsons. Vēl runā daudz citu studentu.

Bet ne jau visi absolventi studē, daudzi ar ļoti labiem panākumiem strādā. Brigita Īle, kas strādā Rendas ciema bibliotēkā, ļoti interesanti pastāsta par savu darbu, tālājiem ceļiem un dzīļajiem dubļiem. Bet beidzot viņa saka:

— Jo darbs ir grūtāks, jo tas ir interesantāks. Un tieši uz laukiem mēs visvairāk esam vajadzīgi.

Turpinājumā seko skolēnu priekšnesumi. Brodeles dzejoli „Mana skola” deklamē 10. klases skolniece Indra Berncharde, bet dziesmu no operetes „Silva” dzied 11. klases audzēkne Agra Vilensone. Ar sasprindzinājumu visi seko Kuldīgas sporta skolas audzēkņu Dzintras Lāmas un Ievas Žuriņas vingrojumiem.

R. Dzenīte

Tautu draudzība — Padomju valsts neuzvaramais spēks

PSRS tautu draudzīgā saime, ko vieno dīzeņais mērķis — komunisma uzcelšana un saliedē kopējais darbs mīļotās Dzimtenes labā, Komunistiskās partijas vadībā sekmīgi realizē PSKP XX kongresa vēsturiskos lēmumus.

Daudzus gadsimtus labākie cilvēces prāti sapņoja par tautu draudzību. Par to rakstīja ģeniālais krievu tautas dēls Puškins, paredzot tādus laikus, „kad tautas, naidu aizmirsušas, vienā saimē savienosies”, pēc tās visiem spēkiem tiecās līdēt ukraiņu dzejnieks Ševčenko un citi mūsu zemes progresīvie cilvēki. Līdz ar Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas uzaugu šie sapņi mūsu zemē kļuva par īstenību: uz visiem laikiem tika darīts gals sociālajiem un nacionālajiem spaidiem, tautu atšķaidībai un naidam, tika radītas iespējas veidoties jaunām, socialistiskām nacijām, likti pamati to sadarbībai jaunās sabiedrības celšanā.

Lielais Padomju valsts dibinātājs V. I. Lēņins norādīja: „Mēs gribam naciju brīvprātīgu savienību, — tādā savienībā, kura nepietautu nekādu vienas nacijas varmācību pār otru, — tādā savienībā, kura būtu dibināta uz pilnīgāko uzticību, uz brālības vienības skaidru apzināšanos, uz pilnīgi

brīvprātīgu vienošanos” (Raksti, 30. sēj., 264. lpp.). Un ar visu mūsu zemes tautu vienprātīgu gribu tika radīta šāda savienība — vienotā un vareņā Padomju Socialistiskā Republika Savienība, visas progresīvas cilvēces gaisma un cerība.

PSRS nodibināšana pavēra plašas ekonomiskā, politiskā un kultūras uzplaukuma perspektīvas ne vien visai mūsu draudzniecīgu Padomju valstij, bet arī katrai atsevišķai padomju republikai. Komunistiskā partija, konsekventi realizējot savu nacionālo politiku, ko izstrādājis lielais Lēņins, likvidēja savstarpējo neuzticību, kas pastāvēja starp cariskās Krievijas tautām, savienoja visas Padomju Savienības tautas ciešām draudzības saitēm. Tas tika panākts tāpēc, ka mūsu partija, dziļi izprotot tautu intereses, to nacionālās īpatnības un centienus, audzina visu tautību darbaļaudis socialistiskās kopības garā, mācīja rūpēties par visas valsts kopējām interesēm.

Dzīvodamas vienotā socialistiskā valstī, visas PSRS tautas Komunistiskās partijas vadībā guvušas milzīgus panākumus savā attīstībā. Padomju varas gados visās mūsu republikās radīta socialistiska lielrāpniecība, nostiprināta kolchozu iekārta, izaudzināti nacionālie kadri, uzplaukusi kultūra — na-

cionāla pēc formas, socialistiskā pēc saturā.

Ilggadīgā vēstures pieredze pārliecinājusi mūsu zemes tautas, ka Komunistiskā partija un Padomju valdība nemītīgi rūpējas par visu labklājību un uzplaukumu. Socialistiskās valsts plānos vienmēr ir iekļautas tiešas saskaņotas visas mūsu zemes un katrai atsevišķas republikas ražošanas spēku tālākās attīstības intereses. Viens no socialistiskā negrozāmiem principiem ir nodrošināt visu nacionālo rajonu saimniecības strauju augšupeju, nostiprināt tautu draudzības un sadarbības materiālo pamatu. To no jauna apstiprinājušas PSKP XX kongresa Direktīvas par PSRS tautas saimniecības attīstības sešto piec gadu plānu. Savienoto republiku tautas saimniecības attīstības galvenie uzdevumi, kas paredzēti Direktīvās, nodrošina visu mūsu zemes tautu materiālo un garīgo spēku tālāku uzplaukumu.

Partija un valdība visnotālā palielina republikānisko organu nozīmi saimnieciskajā un kultūras celtniecībā. PSKP CK decembra Plenums paredzējis vairākus pasākumus, lai paplašinātu savienoto republiku tiesības saimnieciskajā celtniecībā. Plenums uzvēra, ka savie-

Laidīsim lopus pastaigās

Dzīvnieku organismam, lai tas varētu normāli attīstīties un funkcionēt, nepieciešamas kustības un ārējās vides faktoru iedarbība, piemēram, svaigais gaiss, saule, vējš un barometriskā spiediena izmaiņas, kas norūda dzīvnieka organismu, veicina ēstgribu, barības izmantošanu, vielu un enerģijas maiņu, ceļ produktivitāti, trenē adu un labvēlīgi ietekmē muskulatūras tonusu.

Pastaigu labvēlīgā ietekme noskaidrota daudzos mēģinājumos ar slaucamām govīm un teļiem, ar ko pierādīts, ka pastaigas paaugstina govīm izslaukumu un teļiem dzīvsvāru, ceļ organisma vairošas spējas un produktivitāti. Pastaigu ilgums dienā pieaugušiem dzīvniekiem var būt 2—3 stundas, izņemot dienas, kad ir stiprs sauls, sniegunis, lietus. Sliktos laika apstākļos pastaigu ilgums jāsamazina. Jauno dzīvnieku pieradināšana pie aukstā āra gaisa jāizdara pakāpeniski. Teļus var laist pastaigāties, sākot ar 5—7 dienu vecumu, sākumā 15—30 minūtes dienā, bet pakāpeniski pastaigu laiku var palielināt līdz 2 stundām dienā. Sīvēnus ārpus kūts var laist ar 5. dienu pēc piedzimšanas — sākumā 3—5 minūtes divas reizes dienā, pakāpeniski pieradinot pie ilgākām pastaigām. Kumeļus 3—4 dienu vecus laiz laukā pastaigāties kopā ar māti, sākumā apmēram pusstundu, vēlāk arvien ilgāk. Aitām pastaigas ziemā āra gaisā var būt ilgākas nekā citiem mājlopiem, izņemot lietainas dienas, kad aitas pastaigas nav izlaidamas. Aukstā laikā nedrīkst ļaut dzīvniekiem stāvēt val gūlēt, lai tie nesaukstētos. Vārgli, nespējīgi dzīvnieki pastaigās izlaidami isāku laiku, dienā apmēram 1 stundu. Dzīvniekus ar paaugstinātu ķermeņa temperatūru, vārgus, slimus aukstā laikā pastaigāties nelaiž. Dzīvniekiem aukstā laikā, atgriežoties no pastaigām kūti, vēlama ādas masaža. Tie jānoberzē ar saumu gristi. Masaža labvēlīgi ietekmē ādas ātrāku sasī-

šanu un palielina asinscirkulāciju, kas aukstuma ietekmē bija samazinājusies. Siltās kūti turētiem dzīvniekiem ādas asinsvadi izplešas, turot dzīvniekus ilgāku laiku kūtīs, asinsvadu muskulatūras tonuss (sprāgums) izzūd, kādēļ tie zaudē spēju aukstumā sarauties un dzīvniekam, nokļūstot aukstumā, novēro strauju ķermeņa atdzišanu un apaukstēšanos. Tādēļ neturēsim dzīvniekus visu ziemu piesietus, bet laidīsim ik dienas pastaigās, jo pašreizējā laika apstākļi ir tam ļoti labvēlīgi.

Pastaigās dzīvnieki norūdas, izkustās un līdz ar to labāk sagremo un izmanto kūti pasniegto barību.

Labus panākumus guvušas kolchoza „Uzvaras karogs” liellopu novietnes „Rūpji” slaucējas Katrīna Elerte un Lidijs Vitoliņa, kuras ik dienas lopus laiz pastaigās. Patēloties pastaigām, paaugstinājusies piena izslaukumi, izskauta ālavība un komplikācijas atņemas — nāns un pēcatņēšanās laikā.

Dzīvniekiem, kurus visu ziemu tur piesietus, pazeminās izslaukumi, tie novājē, kļūst gurdini, novērojami gremošanas, elpošanas un asinscirkulācijas traucējumi, apgrūtināta atņēšanās, rodas pēcatņēšanās perioda slimības, kas beigu beigās noved pie govju ālavības. Govīm, ja tās nepietiekami kustās, izveidojas galas tesmeņi, bet cūkām izkrīt sari, āda kļūst grumbulaina, tām kājas parautas zem vēdera, aste nolaista — nav gredzenā, jo izzudis muskulatūras tonuss. Tādas cūkas ir maz produktīvas, 1 kg dzīvsvāra pieaugumam patērē līdz 12 b. v., bet cūkas, kuras laiz pastaigās un ir veselākas, patērē 3—4 b. v. 1 kg dzīvsvāra pieaugumam. Pastaigās laistiem dzīvniekiem ādā uzkrājas D vitamīns, kurš organismam ļoti nepieciešams.

Laizot dzīvniekus pastaigās, paaugstināsim to produktivitāti, uzlabosim veselību.

J. Vilciņš,
Kables iecirkņa vēsturnis

noto republiku tiesību paplašināšanai ir sevišķa nozīme, lai uzlabotu tautas saimniecības vadīšanu. Tas dod iespēju konsekventi realizēt ģeņinisko nacionālo politiku saimnieciskajā un kultūras celtniecībā, vispusīgi ievērot katras republikas nacionālās īpatnības un vietējos resursus, veicina savienoto republiku ekonomikas un Padomju Savienības tautu draudzības tālāku nostiprināšanos.

Partijas lielo mērķu, tās gudrās nacionālās politikas iedvesmotas, mūsu zemes tautas nostiprina savu brālīgo sadarbību un savstarpējo palīdzību, risinot komunistiskās celtniecības uzdevumus. Tas kopejlem spēkiem realizē PSKP XX kongresa lēmumus, cīnās par rūpniecības un vispirms smagās industrijas tālāku attīstību, par lauksaimnieciskās ražošanas strauju augšupeju, uz šā pamata ceļot savas dzīves materiālo un kultūras līmeni. Miljoniem visu tautību darbaļaudu Padomju Savienībā aktīvi piedalās socialistiskajā celtniecībā par sešus piecgades uzdevumu pirmtermiņa izpildi, par tālāku darba ražīguma celšanu, produkcijas kvalitātes uzlabošanu un pašizmaksas pazemināšanu, atklāj un liek lietā bagātās rezerves, kas rodamas tautas saimniecības dzīlēs.

Pamatotu lepnumu un prieku visās mūsu zemes tautās izraisījis tas, ka vairāki Krievijas Federācijas apgabali un novadi, ka arī Kazahijas, Uzbekijas, Tadžikijas, Kirgīzijas un Turkmēnijas republikas par izcilie panākumiem lauksaimnieciskās ražošanas attīstībā nesen apbalvotas ar Lēņina ordeni.

Padomju Savienības tautu draudzība, ko nostiprinājušas pilsoņu kara un Lielās Tēvijas

kara frontes izīlētās asinis un saliedējis kopīgais darbs Dzimtenes labā, ir drošs pamats mūsu tautu laimei un uzplaukumam. Lai kāds uzdevums ir veikams mūsu zemes tautām, katru no tām dod savu ieguldījumu šā uzdevuma atrisināšanā. To spīlgti apliecina neskatot zemju apgāšanu. Uz Kazahiju, kas ir viens no galvenajiem neskatot zemju apgāšanas rajoniem, no visām mūsu zemes mātām sāta spēcīgu lauksaimniecības tehniku un brauc cilvēki — mūsu socialistiskās Dzimtenes koolie patrioti.

Komunistiskā partija nemītīgi rūpējas par visu Padomju Savienības tautu draudzības tālāku nostiprināšanu un attīstību. Tā uzskata par savu svēto pienākumu audzināt darbaļaudis padomju patriotisma un PSRS tautu nesatricināmas draudzības garā, proletariāta internacionālisma garā, nodibinot brālīgu sakarus ar visu zemju darbaļaudīm. Līdz ar to partija norāda uz nepieciešamību dot enerģisku pretspāru visām buržuāziskās ideoloģijas izpausmēm, tai skaitā nacionālismam, glābdot tīru mūsu komunistisko ideoloģiju.

Kopejais mērķis un kopejās intereses komunistiskajā celtniecībā ir visu mūsu zemes tautību darbaļaudu dzīvošana padomju patriotisma neizskalošā avotā. Padomju valstī visas PSRS tautas uzskata par savas neatkarības un laimes drošu garantiju. Tās mierīgi strādā, zinādamas, ka Padomju valsts modri sargā tautu intereses, nemītīgi cīnās par mieru visā pasaulē.

Komunistiskās partijas iedvesmots un vadīts padomju tautu draudzība ir mūsu brīvības, labklājības un mierīga radošā darba ķīla, šai draudzībā izpaužas pasaulē pirmās socialistiskās strādnieku un zemnieku valsts neuzvaramais spēks.

A. Šiškova

Viņi neprot uzvesties

— Labu galu viņa neņems. Tikal 23 gadi, bet nekur nestrādā un tik bieži iereibusi, — tā par Mirdzu Velveri sprieda Alsungas iedzīvotāji. Taču pati Mirdza par savas dzīves sekām domāja vismazāk.

Un, lūk, mēs redzam Mirdzu attēlā. Neiedomājaties, ka viņa nes malku, lai kurinātu krāsnī savā dzīvoklī. Nē, tas ir rajona milicijā, kur viņa atrodas arestā pēc dekreta par sīkiem huliganiskiem pārkāpumiem uz 8 diennaktīm, lai ražīgā darbā pārdomātu savu dzīves veidu. Liekas, tagad Mirdza nokaunējusies un mēģina slēpt seju aiz malkas klēpja, bet nepavisam viņa nokaunējās 3. februāra vakarā Alsungas ēdnīcas bufetē pledzēties, lamāties necenzētiem vārdiem, saplēst galdautu un izturēties izaiņoši pret tiem, kas viņai alžrādīja.

Tagad bravūra pazudusi, raudot viņa lūdzās, lai to nefotografē. Taču mēdz sacīt, ka katrai kaltei vajadzīgas savas zāles, cerēsim, ka Mirdzai Velveri šīs būs istas.

Un tomēr gadās, ka dažam arī šīs „zāles” ir par vieglām un tās nākas pielietot atkārtoti. Gluži tā tas ir ar Arturu Fogelu no Bērzu ielas № 12. Nesen viņš jau vairākas diennaktis pavadīja arestā, bet 3. februārī atkal uz Ventspils ielas lamājās necenzētiem vārdiem un aizskāra garāmgājējus. Cerēsim, ka vēl 15 arestā un ražīgā darbā pavadītas dienas viņam tiks mainīt uzskatus par pieklājības normu ievērošanu.

Par daudz enerģijas, tukšojot „sivā” pudeles, bija uzkrājuši jaunieši Keris Kronbergs un Zanis Šams. To viņi mēģināja izlietot, ielauzoties sieviešu kopmītnē Rīgas ielā 17. Milicijas un tiesas darbinieki deva viņiem iespēju savu enerģiju izlietot lietderīgāk,

piespriežot 14 dienas aresta, nodarbinot ražīgā darbā.

Pašreiz savus huliganiskos izlēcienu, atrodoties arestā uz jaunā dekreta pamata, pārdomā arī Arturs Silvestrovs, Nikolajs Oleņevs un vairāki citi. Tas liecina, ka daudzi no tiem, kas neprot uzvesties, jau saņēmuši pelnīto sodu. Bet ne visus huliganisma gadījumus ir iespējams atklāt milicijas darbiniekiem. Tāpēc nepieciešams sabiedrības atbalsts. To iespējams sniegt par katru huliganisma gadījumu pašam aculieciniekam, sastādot aktu, ko paraksta divi liecinieki. Ja vainīgais atsakās aktu parakstīt, to aktā atzīmē un nogādā milicijai. Tā rīkojoties, jo ātrāk izskaidīs sabiedriskās kārtības neievērošanas gadījumus.

A. Celms

SPORTS

Kuldīga uzvar Liepāju boksā

Šodien Kuldīgā boksa mača tikās Kuldīgas un Liepājas „Sarkanā metalurga” bokseri. Sacensības bija redzams, ka kuldīdznieki ir pārāki par saviem pretiniekiem gan tehniski, gan taktiski.

Komandu sacensības ievadīja Kuldīgas jauno bokseru savstarpējās cīņas. Tajās kustiņģais Matvejevs uzvarēja pēc punktiem Čimu. Kleins pēc punktiem uzvarēja Vičmanī un Lipiņš — Firsovu. Ceturtajā pāri Leonovs ar redzamu pārsvaru uzvarēja Lisovu (Liepāja), tā izpildot III jaunatnes klases normu. Liepiņš pēc punktiem uzvarēja Škuduli (Liepāja), Gindra uzvarēja Kasko (Liepāja)

D. Ghrabrovickis, V. Vedejevs

P A P Ē D Ā M

(S T Ā S T S)

(13. turpinājums)

— Ar jūsu atļauju! Viņi runāja, ka jānēk, kas bijis kopā ar viņiem šai kamerā, liekas, Kovalenko, ja nemaldos... Starp citu, man jābilst, ka neko sliktu par viņu nevaru teikt — ļoti patīkams un pat korekts jauns cilvēks. Tad, lūk, izrādās, ka Kovalenko noslepka par savu kompanjonu izdošanu. Atvainojiet, vai tā ir taisnība?

— Jā, — apstiprināja Severcevs. — Bet, kas attiecas uz iesmiem, neko nemāku teikt, nesmu lietas kursā.

Bridi abi klusēja.

— Tātad jūs sakāt, ka šī vēsts nāca no blakus kameras? — Severcevs gribēja precizēt atbildi.

— Pilnīgi pareizi. Tieši pirms šīs sacūkstšanās viņi kļaudzināja. Val, bet mēs taču sākam runāt pavisam nevajadzīgā virzienā...

— Nē, pietiks pagaldām... — Severcevs piecēlās.

— Bet atļaujiet, es neizstāstīju pašu galveno! Viņi uz mani grib spēlēt „acti”. Viņi...

— Pietiek, pietiek, — atkārtāja

un Čuviškis ar redzamu pārsvaru — Mitrofanovu (Liepāja). Pavlovs jau pēc pirmā gājiena piespieda Kļavam (Liepāja) uzdot cīņu. Vinkam piešķīra uzvaru pret Tarakanovu (Liepāja). Ioanovs pēc punktiem uzvarēja Fridrichsonu (Liepāja), bet Maksimovs II gājienā ar redzamu pārsvaru uzvarēja Tilgali (Liepāja). Vienīgo uzvaru saņēma Vircaos (Liepāja), jo viņa pretinieks Dolgoos mazdūzīgi neieradās ringā.

Liepājnieki zaudēja ar 2:16. Viņi solīja gaidīt kuldīdzniekus 17. februārī Liepājā.

A. Zāle

Lai nostiprinātu mieru, pats svarīgākais ir izbeigt drudžaino bruņošanu. Tas ir skaidrs ikvienam. Ja valstis, vispirms lielvalstis, kam ir vislielākie militārie spēki, vienotos par atbrūnošanu, starptautiskā situācija kļūtu pavisam citāda. Tāpēc visi mieru mīlošie cilvēki uzskata atbrūnošanu par vissvarīgāko un visneatliekamāko mūsdienu problēmu. Neatlaidīgas prasības izbeigt drudžaino bruņošanu jau daudzus gadus atskan visu tautu valodās.

Kāpēc tad atbrūnošanās problēma līdz šim vēl nav atrisināta? Tikai tāpēc, ka tam pretojas rietumvalstis, kas jau vairāk nekā 10 gadus — jau no pirmās dienas, kopš Apvienoto Nāciju Organizācijā apspriež Padomju Savienības izvirzītos priekšlikumus par atbrūnošanu, — cenšas ieviezt atbrūnošanās problēmu strupceļā. Kapitalistiskajiem monopoliem drudžainā bruņošanās ir izdevīga. Tiem bruņošanās ne tikai nes milzīgu peļņu, bet arī ļauj uzturēt starptautisko saspīlējumus. Tāpēc varam ticēt amerikāņu laikrakstam „Wall Street Journal”, kas vaļsirdīgi saka: „Bruņojums, it īpaši atomieroči, ir mūsu trumpis”.

Lai neļautu vienoties atbrūnošanas jautājumā, Rietumu lielvalstis atsakās pašas nosavim priekšlikumiem. Kā zināms, Padomju Savienība pagājušā gada 17. novembrī izvir-

zīja plašu atbrūnošanās programmu. Tajā bija paredzēts līdz noteiktam apmēram samazināt bruņotos spēkus un bruņojumus, aizliegt atomu un ūdeņraža ieročus, likvidēt kara bāzes svešās teritorijās, samazināt izdevumus militāriem pasākumiem, noslēgt neuzbrukšanas paktu starp Ziemeļatlantijas bloka un Varšavas līguma valstīm u.t.t. Padomju priekšlikumos bija ievēroti arī rietumvalstu vēlējumi. Piemēram, PSRS gāja pretim Savienotajām Valstīm jautājumā par fotografēšanu no gaisa, lai kontrolētu, kā tiek pildīta vienošanās par atbrūnošanu. Tādējādi padomju priekšlikumi varēja būt labs pamats, lai panāktu vienošanos atbrūnošanās jautājumā.

Taču ASV, Anglijas un Francijas valdošās aprindas arī šoreiz, pēc franču laikraksta „Libération” vārdiem, uzsāka „vilcināšanās taktiku, mēģinādams atbrūnošanās jautājumu pabāzt tālāk zem galdauta”. 2. februārī tika publicēts TASS paziņojums atbrūnošanās jautājumā, kā arī triju Rietumu lielvalstu vadītāju vēstules, no kurām redzams, ka ASV, Anglija un Francija negrib atbrūnošanās jautājumā. Tādējādi šo ļoti svarīgo starptautisko uzdevumu.

Padomju Savienība neaprobežojas tikai ar priekšlikumiem atbrūnošanās jautājumā. Vienlaikus tā veic arī konkrētus pasākumus, kas rāda

visām tautām, ka mūsu valstij miera politika ir tas stingrais pamats, uz kura balstās mūsu attiecības ar citām zemēm. Kā zināms, PSRS jau samazinājusi savus bruņotos spēkus par 1 miljonu 840 tūkstošiem vīru. 1957. gada budžetā asinājumi PSRS aizsardzības vajadzībām būs mazāki nekā 1956. gadā un sastādīs 16 procentus no visiem izdevumiem, kamēr pērnātie sasniedza 18 procentus. Tādējādi iegūtos līdzekļus izmantos padomju tautas materiālā un kultūras līmeņa tālākai celšanai.

Citu ceļu iet rietumvalstis. ASV un to partneri, nevēloties vienoties par bruņojuma samazināšanu, cenšas vēl vairāk kpināt drudžaino bruņošanu. ASV 1957. — 1958. finansu gada budžetā kopējie militārie izdevumi sasniedz 77 procentus. Tai pašā laikā ASV turpina apbruņot savus sabiedrotos Ziemeļatlantijas blokā, sevišķi vērtību veltījot atomieročiem.

Šie fakti palīdz mieru mīlošajiem cilvēkiem vēl skaidrāk pārliecināties, ka par atbrūnošanās jautājuma ieviešanu strupceļā ir atbildīgas rietumvalstis. Imperialisti negrib atbrūnošanu. Taču tautas neizbeigs, bet, gluži otrādi, aizvien vairāk pastiprinās cīņu par šī mūsu laika centrālā uzdevuma atrisināšanu.

V. Charkova

— Paldies dievam! — viņai kustējās tikai lūpas.

Viņa sēdēja talsnī, kā jau daždien veci cilvēki, rokas klēpi salikusi un gaidīja: diez kāpēc šis nopietns un iespaidīgais ārsts viņu te ielaicinājis?

— Man Elizabete Petrovna sūdzējās, ka nekad nav bijusi izdevība aprunāties ar puisēna māti. Vai tad Jūrim nav vecāku?

— Es esmu viņam māte! — dusmīgi atbildēja vecenīte.

— Bērnam jau seši gadi. Viņš visu saprot, — ārsts turpināja. — Un patiesi — viņam sāpīgi pārdzīvot to, ka kaimiņu palātās bērns apciemo gandrīz katru dienu, bet viņa māte neatnāk ne reizi.

Šis trileciens bija ļoti aprēķināts un sasniedza mērķi.

— Vai tad viņa kāda māte? Viņa... Lūk, kas ir viņa! — Vecenīte paspruka rupj, sievieti apkaunojošs vārds, pēc tam pati nobaldījās savas pārgalvības un piesardzīgi paskatījās uz ārstu.

Taču viņa seja joprojām bija mierīga, it kā nekas sevišķs nebūtu noticis. Un šis saprasmes pilnais skats, klusēšana, kas dažkārt iedarbojas spēcīgāk par visdziļākajiem vārdiem, pavisam salauza Darju Zacharovnu. Gontari. Nesaprazdama kāpēc, viņa sāka izklāstīt šim nepazīstamajam cilvēkam savu dzīvi, ciešanas un skumjas, neko nepārspīlējot un nenoslēpjot.

No šā stāsta Severcevs saprata daudz ko. Viņš uzzināja, ka Marija Gontare jau krienu laiku dzīvo neapdomīgi un izlaidīgi. Pat Marija nevarot īsti noteikt, kas ir Jūriša tēvs... Tas viss izskaidrojams ar brāja ietekmi, kurš laiku pa laikam starp cietuma sīdēm leģriežas mājās. Mariju apmeklē viņa draugi, kuri atnāk pēkšņi un tikpat pēkšņi nozūd. Lūk, arī tagad mēlta satiekoties ar kaut kādu drūmu, ne-cilvēcīgu tipu — Nikolaju, no kura pati Marija baidās...

— No kādiem līdzekļiem jūs dzīvojat? — ne bez nolūka jautāja Severcevs.

— Man ir pensija, bet viņa... GUM-a talonus pārdod, — vaļsird-

īgi atbildēja Darja Zacharovna. — Kādus talonus? — Ivans Iljičs izlikās, ka nesaprot.

— Saprotams, kādus: izraksta, čeku, bet pēc tam pārdod, kamsteidzamāk vajadzīgs, — citu par piecpadsmit, bet citu arī par puslīti. Atkarībā no preces.

— Zināt ko, lai viņa rit atnākt pie manis. Es pats parunāšu ar viņu! — kategoriski paziņoja Severcevs. — Patiešām, kur tas vairs, der, ka māte tik vienaldzīgi izturas pret savu bērnu!

— Viņa nenāks. Neatnāks. Vai tad es neesmu desmitām reizū teikusi?

— Samelojiet šoreiz. Sakiet, kādām ļoti slikti.

Marija atnāca. „Nodālas vadītājs” bija kaut kur izgājis, un viņa vietā runāja „vletnieks”. Saruna bija īsa. Ārsts priecējās, ka iepazīties ar slimā bērna māti un brīdināja, ka puisēnu pēc pārciestās grūtas slimības vajadzēs ļoti rūpīgi kopt un pastāvīgi uzraudzīt. Marija Gontare aizgāja pilnā nesapratnē, vai tiešām tāpēc, lai dzirdētu piecas vispārējās frāzes, viņai uz visstingrāko bija piekordināts ierasties slimnīcā.

Bet operatīvajam pilnvarotajam Karpatovam vairāk nevajadzēja, kā tikai ieraudzīt šo seju un ļoti atcerēties.

Nākamajā rītā GUM-a rindā pēc zvērādās manto Karpatovs iztālem milicim norādīja uz Mariju Gontari. Pēc pusotras stundas viņa aizturēja un kopā ar sievieti, kas bija pirkusi čeku, ievada milicijas dežuristabā pie GUM-a.

Milicijas leitnants Adosklins Gontare jau pazina pēc izskata, jo bija to vairākkārtīgi redzējis veikalā. Spekulanti Adosklina bijās kā uguns.

(Turpinājums sekos)

Redaktora v. E. Adamsons